

Rozsáhlé výtvarné dílo ozdobí kostel v Železné

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Železné se poprvé připomíná v polovině 14. století, ale pravděpodobně existoval už dříve, protože byl vnímán jako duchovní centrum pro celé okolí. První velké opravy se gotický kostel dočkal v roce 1681, aby se napravily škody po třicetileté válce. V roce 1777 získal kostel barokní podobu, kterou známe dnes. Vnitřní prostory kostela prošly úpravami v druhé polovině 19. století. Potom se střídala období, kdy byl o kostel větší zájem s těmi, kdy jen chátral a byl tak trochu mimo zájem společnosti. Asi před šesti roky se stal zajímavý pro neznámé pachatele, kteří ho vyloupili. Odcizili i historicky cennou Křížovou cestu. Letos 21. srpna se kostel Nanebevzetí Panny Marie ocitne znovu v centru pozornosti nejen věřících, ale i lidí, kteří se zajímají o historii a umění. V 10.30 hodin zde bude slavnostně představena nová Křížová cesta, do jejíž výsledné podoby vložili svůj talent, práci, čas a peníze tři lidé se srdcem na pravém místě. Autorkou kreseb a konečné keramické podoby čtrnácti zastavení Křížové cesty je výtvarnice Zdenka Polívková z Podkozí. Veškerý materiál na zhotovení, odborné rady a technický dohled poskytl akademický malíř Martin Kadlec a firma kachlová kamna s.r. o. Chodouň. O to, aby keramické kachle měly rámy z dubového dřeva, se postaral a materiál i práci poskytl Josef Plecítý a jeho firma Truhlářství a výroba nábytku z Podkozí.

Zdenka Polívková je středoškolská pedagožka, která se kromě výtvarného umění věnuje také historii. Právě bádání v obecních kronikách ji přivedlo v roce 2008 i do Železné. „Vesnice patřila Svatovítské kapitule, pak Pražskému biskupství, a i když se později vlastníci změnili, kostel byl stále středem církevního dění. Starosta Železné Václav Valenta mi už tenkrát řekl, že by chtěl do kostela Křížovou cestu, ale uvažoval o koupi nějakých reprodukcí a chtěl poradit s nákupem,“ zavzpomínala na začátek vzniku Křížové cesty Zdenka Polívková. Při prohlídce kostela, kde se na stěnách projevuje vlhkost, jí bylo jasné, že papír není vhodným materiálem. Nevydržely by asi ani malby olejem na plátno, ani těm totiž vlhko nesvědčí. Po dalších jednáních se domluvila se starostou na keramické podobě Křížové cesty.

„Moje kolegyně Eva Kadlecová je manželka spolumajitele firmy Kachlová kamna, a tak se s manželem dohodli, že mi pomohou. Martin Kadlec že věnuje své dlouholeté znalosti technologického postupu zpracování keramiky a já studie a kresby. Začali jsme v roce 2010, kdy jsme promýšleli rozměry a způsob zpracování, aby se vzhledově hodily do starobylého kostela. Od letošního ledna jsem dvakrát týdně jezdila do keramické dílny do Chodouně,“ vyprávěla Zdenka Polívková o tom, jak se rodila Křížová cesta. Pochvalovala si, jak ji zde přívětivě přijali a snažili se jí ze všech sil pomoci. Když popisovala postup při vzniku reliéfu, v duchu jsem jí složila hlubokou poklonu za pracovitost a trpělivost. Do desek z mokré hlíny podle kreseb na papíru vznikaly „kresby“ dlátkem. Na ně se pak nanese nízký reliéf. Následovalo pomalé sušení, první vypálení, pak přebroušení, kresba burelem, sušení, celkový nátěr burelem a vytírání, aby vynikla plastičnost reliéfu a nakonec závěrečné vypálení.

„Původně bylo domluvené, že si obyvatelé Železné na Křížovou cestu přispějí. Částečně se to podařilo, ale kostel by potřeboval více oprav, tak jsme se s Martinem Kadlecem a Josefem Plecítým dohodli, že Křížovou cestu dáme kostelu i obci jako sponzorský dar. Právě finančním darem se k nám připojili manželé Vrbských ze Železné a za jejich peníze se

pořídilo v mosazi vygravírované očíslování jednotlivých zastavení,“ vysvětlila Zdenka Polívková. Křížovou cestu vnímá jako podobenství cesty obyčejného člověka životem, který je třeba vnímat ne jako množství každodenních povinností, radostí nebo utrpení, ale jako dar jakého si prohlédnutí a smíření se s poutí po tomto světě.(lei)